రాజస్థాన్ రాష్ట్రం

1954
మార్చి, 15

Vs.

రావు మనోహర్ సింగ్జీ

[మెహర్ చంద్ మహాజన్ (సి.జె), ముఖర్జీ, ఎస్.ఆర్.దాస్, వివియన్ బోస్ మరియు ఘులామ్ హాసన్ న్యాయమూర్తులు]

చట్టం:

భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 14 – రాజస్థాన్ ఆర్డినెన్స్ సెక్షన్ 8-A ఆర్డినెన్స్ XXVII 1948 సవరించబడింది – రాజ్యాంగ పరంగా చట్టవ్యతిరేకమైనదా.

ముఖ్య గమనిక:

పట్టుకోండి, రాజస్థాన్ ఆర్డినెన్స్ XXVII/1948లో రాజస్థాన్ ఆర్డినెన్స్ X/1949 లోని సెక్షన్ 4 చే చొప్పించబడేను. రాజస్థాన్ ఆర్డినెన్స్ XV/1949 లోని 3 కింద, సవరించబడినందున రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 కింద అది చెల్లదు. ఫ్రాంక్ J. బౌమన్ v. ఎడ్వర్డ్ A. లూయిస్ (101 US 22; 25 లా. Ed. 989), రాంజీలాల్ v. ఇన్కమ్ టాక్స్ ఆఫీసర్ , మొహిందర్‌ఘర్ ([1951] SCR 127), ది స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ v. అజైబ్ సింగ్ ([1953] SCR 254) మరియు ఠాకూర్ మదన్ సింగ్ v. కలెక్టర్ ఆఫ్ సికర్ (రాజస్థాన్ లా వీక్లీ, 1954, పేజి 1), సూచించబడింది.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం. 143/1952 రాజస్థాన్‌లోని జోధ్‌పూర్ హైకోర్టు సివిల్ మిస్ లీనియస్ అప్పీల్ 1/1951 లో 11-12-1951 నాడు జారీ చేసిన తీర్పు మరియు వ్యతిరేక జడ్జిమెంట్ అండ్ ఆర్డర్ భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(1) ప్రకారం అప్పీలు నం.143/1952 దాఖలు చేసిరి.

MC సెతల్వాద్, భారతదేశం యొక్క అటార్నీ-జనరల్ మరియు KS హజెలా, రాజస్థాన్ అడ్వకేట్-జనరల్, (పోరస్ A. మెహతా, వారితో) అప్పీలుదారు , తరపున మరియు NC ఛటర్జీ మరియు UM త్రివేది (జీవన్ సిన్హా చంద్ర మరియు గణపత్ రాయ్ , వారితో) ప్రతివాది తరపున వాదించిరి . 1954.

మార్చి 15 కోర్టు తీర్పును న్యాయమూర్తి గులాం హసన్ వెలువరించెను. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(1) ప్రకారం రాజస్థాన్ హైకోర్టు మంజూరు చేసిన సర్టిఫికేట్‌పై దాఖలు చేసిన ఈ అప్పీలు పైన పేర్కొన్న హైకోర్టు తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఉద్భవించింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద ఒక పిటిషన్‌లో కోర్టు (వాంఛూ CJ మరియు బాప్నా జడ్జి), దీని ద్వారా 1949 నాటి రాజస్థాన్ ఆర్డినెన్స్ No. Xలోని సెక్షన్ 4 ద్వారా 1948 నాటి రాజస్థాన్ ఆర్డినెన్స్ No. XXVIIలో సెక్షన్ 8-A చొప్పించబడిందని హైకోర్టు పేర్కొంది. మరియు 1949 నాటి రాజస్థాన్ ఆర్డినెన్స్ XVలోని సెక్షన్ 3 ద్వారా సెక్షన్ 8-Aకి చేసిన సవరణ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం చెల్లదని తీర్మానించి, రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలోని బెడ్లాలోని జాగీర్‌తో ప్రతివాది సహ భూముల కౌలుదారుల నుండి అద్దెలు వసూలు చేయకుండా రాజస్తాన్ రాష్ట్రాన్ని నిరోధించే రిట్ జారీ చేసింది.

ప్రతివాది రావ్ మనోహర్ సింగ్‌జీ పూర్వపు మేవార్ రాష్ట్రంలోని జాగీర్ ఆఫ్ బెడ్లాకు యజమాని , ఇప్పుడు రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలో చేర్చబడింది. పూర్వపు మేవార్ రాష్ట్రం ఏప్రిల్ , 1948లో విలీనం చేయబడింది, దీనిని పూర్వపు యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ అని పిలుస్తారు. ఏప్రిల్ మరియు మే, 1949లో, తరువాతి రాష్ట్రం బికనేర్, జైపూర్, జైసల్మేర్ మరియు జోధ్‌పూర్ మరియు మాజీ యూనియన్ ఆఫ్ మత్స్యతో కలిపి ప్రస్తుత యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్‌గా ఏర్పడింది. మూడు ఆర్డినెన్స్‌లు, 1948 యొక్క No.XXVII మరియు 1949 యొక్క Nos.X మరియు XV, రాష్ట్ర జాగీర్‌లకు సంబంధించి పూర్వ రాజస్థాన్ రాష్ట్రంచే జారీ చేయబడ్డాయి. ఈ ఆర్డినెన్స్‌ల క్రింద ఉన్న అధికారాల కారణంగా బెడ్లా జాగీర్‌తో సహా జాగీర్‌ల నిర్వహణను పూర్వ రాజస్థాన్ రాష్ట్రం చేపట్టింది. మే, 1949లో రాజస్థాన్ రాష్ట్రం చివరిగా ఏర్పాటైన తర్వాత, రాజస్థాన్‌లోని ప్రస్తుత ప్రాంతంలో కొంత భాగం ఆర్డినెన్స్‌లు అమలులో ఉన్నాయి, ఫలితంగా ఆ ప్రాంతంలోని కొంత ప్రాంతంలో జాగీర్లు ఆ ప్రాంతంలో రాష్ట్రంచే నిర్వహించబడుతున్నాయి , రాష్ట్రంలోని మిగిలిన ప్రాంతాలలో జాగీర్‌లు మరియు అలాగే జాగీర్దార్‌లకే వదలివేసిరి.

4 జనవరి, 1951న, ప్రతివాది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద ఒక పిటిషన్‌ను దాఖలు చేశారు, ఈ ఆర్డినెన్స్‌లు రాజ్యాంగానికి అతి విరుద్ధమని మరియు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 13 (1) ప్రకారం, ఆర్టికల్ 14 మరియు 31 కింద చెల్లవని వాదించెను. ఆర్డినెన్స్‌లు రాజ్యాంగంలోని 14, 19 మరియు 31 ఆర్టికల్‌లను ఉల్లంఘించినందున మరియు రెండవది 1948లో ఏర్పడిన పూర్వ రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలోని జాగీర్దార్లు మాత్రమే పక్షపాతంతో ప్రభావితమైనందున , అదే సమయంలో విలీనమైన రాష్ట్రాల జాగీర్దార్లు అసలు ప్రభావముకు గురికాలేదు కాబట్టి ఆర్డినెన్స్‌లను సవాలు చేశారు. (పారా 9, K మరియు L). ఈ ఆర్డినెన్స్‌ల కారణంగా చట్టం ముందు సమానత్వం మరియు చట్టాల సమాన రక్షణ నిరాకరించబడిందని మరియు పరిహారం అందించకుండా ప్రతివాది ఆస్తిని రాష్ట్రం స్వాధీనం

చేసుకున్నదని ఆరోపించారు. రాష్ట్రం యొక్క సమాధానం ఏమిటంటే , జాగీర్ అనేది పాలకుడి ఇష్టానుసారం జరిగిన రాష్ట్ర మంజూరు మరియు జాగీర్ హోల్డర్ మరణంతో అది పాలకుడికి తిరిగి చేరును మరియు పాలకుడు వారసత్వాన్ని గుర్తించిన తర్వాత అతని వారసుడికి తిరిగి ఇవ్వబడిన . జాగీర్దార్ల హక్కులు వారసత్వం కానివి మరియు బదిలీ చేయలేనివి . మరియు జాగీర్‌దార్‌ల వారసుల మధ్య జాగీర్‌లను విభజించలేరు. అందువల్ల జాగీర్‌ను రాష్ట్రం స్వాధీనం చేసుకున్నప్పటికీ , ఆర్టికల్ 31(2) ప్రకారం జాగీర్దార్‌కు పరిహారం పొందే అర్హత లేదని విజ్ఞప్తి చేశారు . ఆరోపించబడిన ఆర్డినెన్స్‌లు కేవలం జాగీర్‌ల నిర్వహణను ప్రభుత్వానికి బదిలీ చేసే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉన్నాయని మరియు జాగీర్దార్‌ల ఆస్తులను లాక్కోలేదని మరియు తత్ఫలితంగా వారికి ఆర్టికల్ 31(2) కింద ఎటువంటి నష్టం జరగలేదని కూడా ఆరోపించబడింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం ఎలాంటి వివక్ష లేదని కొట్టిపారేశారు. 1949 నాటి ఆర్డినెన్స్‌లు No. X మరియు XV యొక్క ప్రో I విజన్‌లు ఆర్టికల్ 31 (2) లేదా 19 (1) (f) ప్రకారం చెల్లనివి కావు (చెల్లును) అని మొదటి ప్రశ్నపై హైకోర్టు పేర్కొంది. రెండవ అంశంలో వారు 1948లోని ఆర్డినెన్స్ నెం. XXVIIలో, 1949లోని – ఆర్డినెన్స్ నెం. X యొక్క సెక్షన్ 4 ద్వారా ప్రవేశపెట్టబడిన సెక్షన్ 8-A మరియు రాజస్థాన్ ఆర్డినెన్స్ సెక్షన్ 3 ద్వారా సెక్షన్ 8-Aకి చేసిన సవరణను. 1949 నాటి No.XV, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 13 (1) మరియు ఆర్టికల్ 14 ప్రకారము చెల్లవని అని తీర్మానించిరి . హైకోర్టు తదనుగుణంగా , పిటిషన్‌ను అనుమతించింది మరియు బెడ్లాలోని జాగీర్‌తో కూడిన ప్రతివాది భూమిని కౌలుదారుల నుండి అద్దెలు వసూలు చేయకుండా రాష్ట్రాన్ని నిషేధించింది. ఈ తీర్పు డిసెంబర్ 11, 1951న ఇవ్వబడింది , అయితే అప్పటి నుండి రాష్ట్రం అంతటా జాగీర్‌లను రద్దు చేస్తూ చట్టం చేసిందని మేము అర్థం చేసుకున్నాము. అయితే ఇక్కడ ప్రతివాదికి కొంత ప్రాముఖ్యతనిస్తుంది, ఎందుకంటే ఇది స్వల్ప కాలానికి అయినప్పటికీ అద్దెలను వసూలు చేసే అతని హక్కును ప్రభావితం చేస్తుంది.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ సవరించబడిన సెక్షన్ 8-ఎ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ను అద్దుకొనునని కొట్టివేసిన హైకోర్టు నిర్ణయం తప్పు అని అప్పీల్‌లో రాజస్థాన్ రాష్ట్రం తరపున అటార్నీ జనరల్ వాదించారు. ఈ వివాదం యొక్క చెల్లుబాటును నిర్ణయించే ముందు ఆర్డినెన్స్‌ల సంబంధిత నిబంధనలను క్లుప్తంగా ప్రస్తావించడం అవసరం. 1948 యొక్క ఆర్డినెన్స్ No. I (యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ అడ్మినిస్ట్రేషన్ ఆర్డినెన్స్ , 1948) రాజస్థాన్ రాజప్రముఖ్ చేత ఏప్రిల్ 28, 1948న రాజస్థాన్ యునైటెడ్ స్టేట్ , రాజస్థాన్ ఉనికిలోకి వచ్చిన తర్వాత పరిపాలన కోసం రూపొందించబడింది మరియు ప్రకటించబడింది.. జూలై 26, 1948న, ఆర్డినెన్స్ నెం. XXVII ఆఫ్ 1948, [యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ జాగీర్దార్స్ (అబాలిషన్ ఆఫ్ పవర్స్) ఆర్డినెన్స్ , 1948] జాగీర్దార్‌ల న్యాయపరమైన

అధికారాలను మరియు కనెక్షన్‌లలో కార్యనిర్వాహక అధికారాలను రద్దు చేయడానికి రాజ్‌ప్రముఖ్ ద్వారా అందించబడింది మరియు ప్రకటించబడింది. న్యాయవ్యవస్థతో మరియు వాటిని ప్రభుత్వంలో ఉంచడం. ఈ ఆర్డినెన్స్‌లోని సెక్షన్ 8, ఆర్డినెన్స్‌లోని నిబంధనలు మరియు ప్రయోజనాలను మరియు ఆ విభాగంలో పేర్కొనబడిన వివిధ అధికారాలను అమలు చేయడానికి మరియు అమలు చేయడానికి ఉద్దేశ్యంతో ఉత్తర్వులు చేయడానికి ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇచ్చింది. ఆ తర్వాత 8-A విభాగం వచ్చింది, ఇది 1949 ఆర్డినెన్స్ X ద్వారా ప్రవేశపెట్టబడింది [రాజస్థాన్ జాగీర్దార్ల యునైటెడ్ స్టేట్ (అబాలిషన్ ఆఫ్ పవర్స్) (సవరణ) ఆర్డినెన్స్, 1949]. ఇది ఇలా ఉంది:-

"పై నిబంధనల యొక్క సాధారణతకు పక్షపాతం లేకుండా , ఇంతకుముందు జాగీర్దార్లు సేకరించిన ఆదాయాన్ని ఇకపై ప్రభుత్వానికి చెల్లించాలని దీని ద్వారా చట్టం చేయబడింది ; సేకరించిన సొమ్ము నుండి మరియు ఇతర ఖర్చులను తీసివేసిన తర్వాత ప్రభుత్వం సంబంధిత జాగీర్దార్ కు చెల్లిస్తుంది. "ఇది 1949 ఆర్డినెన్స్ నంబర్ XVలోని సెక్షన్ 3 ద్వారా సవరించబడింది [రాజస్థాన్ జాగీర్దార్ల యునైటెడ్ స్టేట్ (అబాలిషన్ ఆఫ్ పవర్స్) (2వ సవరణ) ఆర్డినెన్స్ , 1949] సెక్షన్ 8-Aకి 'రెవెన్యూ' పదం తర్వాత కింది వాటిని జోడించడం ద్వారా ఈ క్రింది:

"పన్నులు, సెస్‌లు మరియు అడవుల నుండి వచ్చే ఇతర ఆదాయంతో సహా." ఏప్రిల్ మరియు మే , 1949లో రాజస్థాన్ రాష్ట్రం ఏర్పడినప్పుడు , ప్రస్తుత రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలోని జాగీర్దార్లు జైపూర్ , బికనీర్, జైసల్మేర్ పరిధిలో ఉన్న ఇతర ప్రాంతాలలో జాగీర్దార్లు తమ అద్దెలను వసూలు చేయలేకపోయారు. మరియు జోధ్‌పూర్ మరియు మత్స్య యూనియన్ అటువంటి అనర్హతను విధించలేదు. పూర్వము రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలో జాగీర్‌ల ప్రభుత్వ నిర్వహణకు సంబంధించిన నిబంధనలు మరియు అద్దెలు వసూలు చేసే హక్కు ఇప్పటికే ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది , అయితే జైపూర్ , బికనీర్, జైసల్మేర్ మరియు జోధ్‌పూర్ మరియు మత్స్య యూనియన్‌లలో అలాంటి నిబంధన ఏదీ లేదు , కానీ ఎప్పుడు ఏప్రిల్ మరియు మే , 1949లో ఏకీకరణ జరిగిందో, అప్పుడు వివక్ష చూపబడినది. ఉన్న శాసనాలలో అంతర్లీనంగా ఉన్న దేని వల్ల కాదు కానీ ప్రస్తుత రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలోని ఒక భాగానికి చెందిన జాగీర్దార్లు ఇప్పటికే అనర్హతకు గురయ్యారు. వారి జాగీర్ల నిర్వహణ విషయంలో ఇతర భాగాలు పూర్తిగా ప్రభావితం కాలేదు. ఈ వివక్షకు అవాంఛనీయమైనప్పటికీ, రాజ్యాంగం జనవరి 26, 1950న అమలులోకి వచ్చే వరకు , రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 13 "ఈ రాజ్యాంగం ప్రారంభం కావడానికి ముందు భారత భూభాగంలో అమలులో ఉన్న అన్ని చట్టాలు, అవి ఈ భాగం యొక్క నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నంత వరకు , అటువంటి అస్థిరత మేరకు , చెల్లదు." అందువల్ల ఆక్షేపిత నిబంధన వివక్షా పూరితమైనది 14వ అధికరణం ద్వారా ప్రభావితం అవుతుందో లేదో చూడాల్సిన అవసరం ఉంది, 14వ అధికరణం "చట్టం ముందు ఏ వ్యక్తికి సమానత్వాన్ని

లేదా భూభాగంలోని చట్టాల సమాన రక్షణను రాష్ట్రం తిరస్కరించదు , భారతదేశం." సరైన వర్గీకరణ ప్రతిపాదిత అంశాలకు ఎల్లప్పుడూ సహేతుకమైన మరియు న్యాయమైన సంబంధాన్ని కలిగి ఉండాలని ఈ కోర్టు నిర్ణయం ద్వారా ఇప్పుడు బాగా స్థిరపడింది. ఈ ప్రమాణం ప్రకారం వివక్ష ఎటువంటి వర్గీకరణపై ఆధారపడి లేదని మరియు అసమంజసంగా మరియు ఏకపక్షంగా ఉందని మాకు స్పష్టంగా అనిపిస్తుంది. అనర్హతకు గురైన ప్రాంతంలోని జాగీర్దార్‌లు రాజస్థాన్‌లోని ఇతర ప్రాంతాల వారితో పోలిస్తే కొంత భిన్నంగా ఉన్నారని , అది గణనీయమైన వ్యత్యాసంపై ఆధారపడి ఉందని రాష్ట్రం చూపించినట్లయితే వర్గీకరణ సమర్థించబడవచ్చు సరియైన వర్గీకరణ హేతుబద్ధమైన న్యాయమైన సంబంధమును ప్రతిపాదిత విషయంలో తప్పక కలిగివుండునని ఈ కోర్టు వారు స్థిరపర్చిన నిర్ణయము ఈ ప్రమాణాలపై తీర్మానించినందున వివక్ష అన్నది వర్గీకరణపై ఆదారపడలేదని , అది అకారణమనీ , నిరంకుశముగా నున్నదని మా అభిప్రాయము . ఆర్టికల్ 14 యొక్క అనర్థము నుండి బయటపడటానికి రాష్ట్రం ఒక నిర్దిష్టమైన కారణమును చూపించుట ఖచ్చితంగా సాధ్యమైంది. వివక్ష అనేది భౌగోళిక పరిగణన అని అటార్నీ-జనరల్ తెలిపినట్లుగా, నిర్దిష్ట ప్రాంతంలోని జాగీర్లు వివిధ పదవీకాల చట్టాలచే నిర్వహించబడుతున్నాయని మరియు తద్వారా దానికదే ఒక వర్గమును ఏర్పాటు చేశారనీ మరియు తారతమ్యానికి ఇది మంచి కారణం. అటువంటి కారణాన్ని ఎన్నడూ హైకోర్టు ముందుంచలేదు , అటువంటి కారణాన్ని రుజువు చేసే ప్రయత్నం కూడా జరగలేదు. సాక్ష్యాధారాలతో ఎలాంటి ఆరోపణ లేనందున, ప్రతివాది వర్గానికి చెందిన నిర్దిష్ట ప్రాంతంలోని జాగీర్దార్‌లు ఇతర జాగీర్దార్‌లకు భిన్నంగా ఉన్నారని మేము రాష్ట్రానికి అనుకూలంగా తీర్మానించలేము.

ఆర్డినెన్స్‌ల ఉపోద్ఘాతాలు పూర్వపు రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలోని పరిస్థితులు ఆ రాష్ట్ర జాగీర్దార్‌లపై అనర్హత విధించడాన్ని సమర్థించే విధంగా ఉన్నాయని చూపించడానికి ఉద్దేశించబడలేదు , అయితే ఇతర రాష్ట్రాలలో ఉన్న పరిస్థితులు అటువంటి వాటిని నిషేధించాయి. అడవుల్లో ఆదాయానికి సంబంధించి జాగీర్దార్‌ల పోలీసు , న్యాయపరమైన అధికారాలు , పరిపాలనా అధికారాలను రద్దు చేస్తూ వచ్చిన ఆర్డినెన్స్‌కు ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదని , అయితే సెక్షన్ 8-ఎ ప్రకారం అద్దెలను వసూలు చేసే అధికారం జాగీర్దార్‌ల నుండి తీసివేయడానికి ఎటువంటి కారణం లేదని హైకోర్టు పేర్కొంది.

రాజస్థాన్‌లోని మరో ప్రాంతంలోని జాగీర్దార్‌లతో పోల్చితే , ఒక నిర్దిష్ట ప్రాంతానికి చెందిన జాగీర్దార్‌లను అసమానతతో ఎందుకు కొనసాగించాలో నిజమైన మరియు గణనీయమైన వ్యత్యాసం లేదని నొక్కి చెప్పడంలో మేము హైకోర్టుతో ఏకీభవిస్తున్నాము. కాబట్టి ఏ వర్గీకరణ లేదా భేదం కోసం హేతుబద్ధమైన ఆధారం రూపొందించబడలేదని మేము భావిస్తున్నాము. ఆక్షేపిత ఆర్డినెన్స్ లోని

సవరించబడిన సెక్షన్ 8– A రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం ప్రతివాది యొక్క హక్కుకు స్పష్టమైన విరుద్ధమని మరియు చెల్లదని తప్పనిసరిగా ప్రకటించాలి.

ఫ్రాంక్ J. బౌమన్ వర్సెస్ ఎడ్వర్డ్ A. లూయిస్(1) కేసు రాష్ట్రం తరపున వాదించే అటార్నీ–జనరల్ యొక్క ప్రస్తుత కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులకు వర్తించదు. మిస్సోరీ రాజ్యాంగం మరియు చట్టాల ప్రకారం, మిస్సోరీ రాష్ట్రంలోని నూట తొమ్మిది కౌంటీలలో నివసిస్తున్న పౌరులు రాష్ట్ర అత్యున్నత న్యాయస్థానానికి అనియంత్రిత అప్పీలు చేసే హక్కు మరియు ప్రత్యేక హక్కును కలిగి ఉన్నారు , అదే సమయంలో అప్పీల్ హక్కు – రాష్ట్రం యొక్క తూర్పు భాగంలో ఉన్న నాలుగు కౌంటీలలో నివసిస్తున్న రాష్ట్ర పౌరులకు, అలాగే సెయింట్ లూయిస్ నగరంలో నివసించే వారికి కూడా నిరాకరించబడింది. మిస్సోరీ న్యాయవ్యవస్థ యొక్క ఈ లక్షణం యునైటెడ్ స్టేట్స్ రాజ్యాంగంలోని 14వ సవరణకు విరుద్ధంగా ఉందని వాదించబడింది. బ్రాడ్లీ జడ్జి. 14వ సవరణలోని సమానత్వ నిబంధన ఒక రాష్ట్రంచే అన్యాయమైన వివక్షకు వ్యతిరేకంగా వ్యక్తుల రక్షణ గురించి ఆలోచిస్తుంద నీ; రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాల కోసం చేసిన ప్రాదేశిక లేదా మునిసిపల్ ఏర్పాట్ల గురించి ఇందులో ఎటువంటి ప్రస్తావన లేద నీ తెలిపెను. అతను మరలా ఇలా అన్నాడు:–"ఒక మెక్సికన్ రాష్ట్రాన్ని ఒప్పందం ద్వారా స్వాధీనం చేసుకుని , యునైటెడ్ స్టేట్స్‌లోని ప్రక్కనే ఉన్న రాష్ట్రం లేదా రాష్ట్రంలోని భాగానికి జోడించబడి, రెండింటినీ కొత్త రాష్ట్రంగా ఏర్పాటు చేస్తే, అటువంటి కొత్త రాష్ట్రం మెక్సికన్ చట్టాలు మరియు న్యాయవ్యవస్థను ఒక భాగంలో మరియు సాధారణ చట్టం మరియు దాని సంబంధిత న్యాయవ్యవస్థను ఇతర భాగంలో మార్చకుండా కొనసాగించడానికి అనుమతించవచ్చు. అటువంటి ఏర్పాటు 14వ సవరణ యొక్క ఏ న్యాయమైన నిర్మాణం ద్వారా నిషేధించబడదు. వ్యక్తులు లేదా వర్గములకు సంబంధించిన గౌరవం మీద ఆధారపడి ఉండకూడదు, కానీ పురపాలక సంఘ పరిశీలనలపై మాత్రమే ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు నిర్దిష్ట భూభాగం లేదా అధికార పరిధిలోని అన్ని తరగతుల సంక్షేమానికి సంబంధించింది. "అటార్నీ–జనరల్ ద్వారా బలంగా ఆధారపడిన ఈ భాగం అతని కేసును బలపరచలేదు. (1) 1O1 US 22; 25 చట్టం. Ed.989.

ఎందుకంటే ప్రస్తుత కేసు ఒక భాగంలో మార్పుచేయని పాత చట్టాలు మరియు న్యాయవ్యవస్థను మరియు మరొక భాగంలో వేరొక చట్టాన్ని కొనసాగించే ప్రశ్నే లేదు. మేము ఇదివరకే చెప్పినట్లుగా , పూర్వపు రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలోని జాగీర్‌లలో ఏదెని ప్రత్యేకత లేదా ప్రత్యేక లక్షణం ఉన్నట్లు చూపడానికి ఏమీ లేదు, తరువాత ప్రస్తుత యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్‌లో విలీనం చేయబడిన రాష్ట్రాలలో ఉన్న జాగీర్ల నుండి భేదాన్ని సమర్థించుటకు ఏమి లేదు . కొత్త రాష్ట్రం ఏర్పాటైన తర్వాత , నిరాదరణకు గురైన ప్రాంతంలోని జాగీర్దార్ల అధికారాలను తొలగించి , మిగిలిన ప్రాంతాల్లో చెక్కుచెదరకుండా ఉంచే సందర్భం లేదు.

రాంజీలాల్ వర్సెస్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ ఆఫీసర్, మొహిందర్‌ఘర్ (1) కేసు ప్రత్యేకించదగినది, ఆ కేసు "హక్కులు లేదా బాధ్యతలు ఏర్పడిన సమయంలో వర్తించే చట్టం ప్రకారం పెండింగ్‌లో ఉన్న ప్రొసీడింగ్‌లను ముగించాలి" అనే సూత్రంపై ఆ కేసు కొనసాగింది. 'సమాన రక్షణ నిబంధన ' (ఈక్వల్ ప్రొటెక్షన్ క్లాజు) కింద అనుమతించబడే మదింపుదారుల యొక్క సహేతుకమైన వర్గీకరణపై స్థాపించబడిన ఒక సహేతుకమైన చట్టాన్ని కొనసాగించడం ప్రారంభించబడింది. "అయితే ఇక్కడ అలాంటి పరిస్థితి గల కేసు కాదు.

ది స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ వర్సెస్ అజైబ్ సింగ్ మరియు మరొకరు (1) కేసుపై కూడా ఆధారపడిరి. ఆ కేసులో, అపహరణకు గురైన వ్యక్తుల (రికవరీ మరియు పునరుద్ధరణ) చట్టం 1949, సెక్షన్ 1(2)లో పేర్కొన్న అనేక రాష్ట్రాలకు మాత్రమే విస్తరింపబడినందున , అది 14వ అధికరణ ప్రకారం రాజ్యాంగ విరుద్ధమైనదిగా పరిగణించబడ దు. కోర్టు అభిప్రాయము ప్రకారము వర్గీకరణ భౌగోళిక ప్రాతిపదికన బాగా చేయవచ్చు. అక్కడ ముస్లిం అపహరణకు గురైన వ్యక్తులు – ఆ రాష్ట్రాలలో కనుగొనబడిన వారిని రక్షించడానికి ఒకే విధమైన ప్రయోజనాలను కలిగి ఉన్న ఒక తరగతిని ఏర్పాటు చేశారు మరియు అపహరణకు గురైన వ్యక్తుల నిర్వచనంలో వారిని చేర్చడాన్ని వివక్షత అని పిలవలేము.;

అటార్నీ జనరల్ ఒకే నిర్ణయం తీసుకున్న రెండు కేసులను ప్రస్తావించారు. వాటిని రాజస్థాన్ హైకోర్టు బెంచ్ , తీర్మానించిన ఠాకూర్ మదన్ సింగ్ వర్సెస్ కలెక్టర్ ఆఫ్ సికార్ (3) కేసు , మరియు నివేదించబడని తీర్పు నవంబర్ 10, 1953న వెలువడింది, మరియు, రాజా హరి సింగ్ వర్సెస్ రాజస్థాన్ కేసు మరియు ఈ విధంగా వాదించిరి.

(1) [1951] SCR 127.

(2) [1953] SCR 254.

(3) రాజస్థాన్ లా వీక్లీ, 1954, P.1.

హై కోర్టు బెంచ్ మరియు – అప్పీలు కింద తీర్పులో వ్యక్తం చేసిన దాని అభిప్రాయానికి కట్టుబడి లేదు. ఈ కేసుల్లోని తీర్పులను జాగ్రత్తగా , పరిశీలిస్తే ఇది కేసుకు చాలా దూరంగా ఉందని తెలుస్తుంది. ఆ కేసులో వర్గీకరణకు సహేతుకమైన ఆధారం ఉందని , అయితే మన ముందున్న కేసులో అలాంటి ఆధారం ఏదీ లేనందున అప్పీలు కింద ఉన్న కేసు నుండి మునుపటి కేసు వేరు చేయబడింది. జైపూర్ రాష్ట్రం ప్రస్తుత యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్‌లో విలీనం కావడానికి ముందు ఆ రాష్ట్రంలో డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డులు ఉండేవి. కొత్త

రాష్ట్రం ఏర్పడిన తర్వాత వాటిని కొనసాగించారు కానీ ఇతర రాష్ట్రాల్లో జిల్లా బోర్డులు లేవు. జైపూర్ డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డుల చట్టం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం చెల్లదు అనే వాదన తిప్పికొట్టబడింది , జైపూర్‌లో జిల్లా బోర్డుల ఉనికి జైపూర్‌లోని అన్ని తరగతుల సంక్షేమం కోసం అని భావించబడింది , జైపూర్ చాలా ఇతర రాష్ట్రాల కన్నా చాలా అభివృద్ధిలో ఉన్నత దశకు చేరుకుంది. మరియు గతంలో జైపూర్ రాష్ట్రంలో నివసించే ప్రజలకు జిల్లా బోర్డుల చట్టం ద్వారా అందించబడిన స్థానిక స్వపరిపాలన ప్రయోజనాలను అందకుండా చేయడం తిరోగమన చర్యగా ఉండేది. మెక్సికన్ రాష్ట్రం యొక్క దృష్టాంతానికి సంబంధించి ఫ్రాంక్ J. బౌమన్ v. ఎడ్వర్డ్ A. లూయిస్ కేసులో (1)లో బ్రాడ్లీ జడ్జి యొక్క పరిశీలనలపై ఆధార పడిరి మరియు ప్రధాన న్యాయమూర్తి మా ముందు అప్పీలులో ఉన్న నిర్ణయానికి ఆమోదం ను సూచించారు. రెండవ కేసులో , మేవార్ టెనెన్సీ చట్టం మరియు ల్యాండ్ రెవెన్యూ చట్టంలో ఉన్న వివక్షాపూరితమైన నిబంధనను ఎదిరించిరి . ఈ చట్టాల ప్రకారం అద్దె రేట్లు బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ మరియు ప్రభుత్వంచే ఆమోదించబడ్డాయి మరియు అవి జాగీర్దార్ల ప్రయోజనాలకు హానికరంగా ఉన్నాయని ఆరోపించారు. జాగీర్దార్లు ఆ చట్టాలను ఆర్టికల్ 226 కింద ఒక పిటిషన్ ద్వారా సవాలు చేశారు . రాజస్థాన్‌లోని ఇతర ప్రాంతాల్లో అలాంటి చట్టాలు లేవని తెలుస్తోంది. రాజస్థాన్‌లోని ఇతర ప్రాంతాలలో ఇలాంటి కౌలు మరియు ల్యాండ్ రెవెన్యూ చట్టాలు లేవని , మేవార్‌లోని వ్యవసాయదారుల ఆర్థిక స్థితిని పెంచడానికి రూపొందించిన మెరుగుదల చట్టం కారణంగా నిషేధించబడిన చట్టాలు లేవని హైకోర్టు తీర్మానించెను (1) 101 US 22; 25 చట్టం. Ed. 989.

రెండు భాగాల మధ్య ఈ వ్యత్యాసం ఒక నిర్దిష్ట ప్రాంతంలో ఉన్న ప్రజల సంక్షేమం కోసం ఇటువంటి ప్రగతిశీల మరియు మెరుగైన చర్యలు చేపట్టకూడదని, రాష్ట్రాన్ని అభివృద్ధి చేయని రాష్ట్రాల స్థాయికి తీసుకురావాలని సమర్థించలేదు. బెంచ్ దాని మునుపటి దృక్కోణానికి చాలా దూరంగా ఉందని మరియు దాని ప్రత్యేక వాస్తవాలపై మా ముందు అప్పీల్‌లో ఉన్న కేసును స్పష్టంగా గుర్తించిందని తీర్పు ద్వారా తెలియుచున్నది .

పైన పేర్కొన్న చర్చల ఫలితంగా హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం సరైనదేనని మేము భావిస్తున్నాము. మేము తదనుగుణంగా, అప్పీల్‌ను కొట్టివేస్తూ ఖర్చుల గూర్చి ఉత్తర్వు ఇవ్వబడినది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.

అప్పీలుదారు ఏజెంట్: RH ధేబార్.